Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Neon Ethnos

1894-03-02

þÿ • - ¿ ½ ˆ ¸ ½ ¿ Â - ± Á . 2 4

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/10762

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Α' ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ (ΚΥΠΡΟΥ) 13)2 ΜΑΡΤΙΟΥ 1894. ΑΡΙΘ. 24.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΛΗΜΒΑΝΟΜΕΝΗ

Ετησία εν Κύπρῳ Σελίνια 8

Εν τῷ ἐξωτερικῷ » ..... [illegible]

Πᾶσα αἴτησις δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ.

ΝΕΟΝ ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντὴς καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ «Νέου Ἔθνους» καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν της.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Ο ΕΝ ΤΩ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΩ ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του τὸ ἐν Κύπρῳ Νομοθετικὸν Συμβούλιον, τὸν δ' ἐναρκτήριον λόγον ἀπήγγειλεν, ὡς εἴθισται, ἡ Α. Ε. ὁ Μέγας Ἁρμοστής. Ὁ λόγος, ὡς εἶδον ἤδη οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν, στρέφεται περὶ τὰ γνωστότερα τῶν παρ' ἡμῖν, ἀναφέρων τὰ τῆς παραγωγῆς, τῆς ὑποτιμήσεως τῶν κυπριακῶν προϊόντων, ὡς δυναμένης νὰ ἔχῃ «δυσάρεστον ἀποτέλεσμα ἐπὶ τῶν δημοσίων προσόδων», εἰς τὰ τῆς χολέρας ἐν ταῖς γειτόσι χώραις καὶ τὰ ἀκολουθήματα αὐτῆς ἐν Κύπρῳ, ὡς καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς καταδιώξεως τῆς ἀκρίδος ἐν τῷ μέλλοντι, μεθ' ὃ προαγγέλλει τὴν βελτίωσιν τοῦ κτηματολογικοῦ γραφείου.

Καὶ ταῦτα μὲν οὕτω λεγόμενα ἔχουσι ἀδιαφιλονικήτως τὴν ἀξίαν των· δὲν δυνάμεθα ὅμως ν' ἀποκρύψωμεν ὅτι ἀπεξεδεχόμεθα κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην στιγμὴν νὰ ἀκούσωμεν καὶ ἄλλα οὐσιωδέστερα καὶ μᾶλλον διαφέροντα τὴν νῆσον. Τὸ λέγειν καὶ ἀπαριθμεῖν ποσότητας παραγωγῆς καὶ τὸ ἀναφέρειν τιμὰς προϊόντων δὲν εἶνε δυστυχῶς συντελεστικὸν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν ἑνὸς τόπου, ὅστις ὑπὸ παραγωγικὴν μὲν ἔποψιν παρουσιάζεται ἀκμαῖος, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἄλλην τὴν οὐσιωδεστέραν ἔποψιν, τὴν τῆς ἐκποιήσεως τῶν εἰδῶν αὐτοῦ, δὲν παρίσταται ζηλωτός. Ἐν τῇ δευτέρᾳ δὲ ταύτῃ ἀπόψει τοῦ τόπου ἦτο, νομίζομεν, δίκαιον καὶ πρέπον νὰ ἐγκύψωσιν οἱ κυβερνῆται καὶ νὰ ἀσχοληθῶσιν, ὅπως καταστήσωσι καὶ ταύτην ἴσην καὶ ἐράμιλλον πρὸς τὴν πρώτην. Ἀλλὰ ἐὰν τὸ δεύτερον φαίνεται δυσεπίτευκτον διὰ λόγους πολιτικούς, καὶ τοῦτο λέγοντες ἐνοοῦμεν τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς ἡ Κύπρος κατέχεται ὑπὸ τῶν Ἀγγλων, μὴ ἐπιτρέποντας τὴν συνομολόγησιν ἐμπορικῶν συμβάσεων πρὸς ἄλλα κράτη καὶ τὰ ἀνάλογα, προσεδοκῶμεν τοὐλάχιστον ὅτι θὰ ἐδεικνύετο προθυμία τις ὑπὲρ τῆς ἐξευρέσεως τρόπων συντελούντων εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν τιμῶν τῶν κυπριακῶν προϊόντων. Καὶ τοῦτο ὅμως δὲν ἐδηλώθη, ἐὰν ἐγένετο, καὶ δικαιούμεθα νὰ φρονῶμεν ὅτι ἐλάχιστα φροντίζουσι περὶ τῆς ὑλικῆς εὐδοκιμήσεως τῆς Κύπρου.

Ἠλπίζομεν ὅτι ἐν τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου θὰ ἐξηγγέλλοντο τὰ δυνάμενα νὰ προαγάγωσιν εἰς εὐημερίαν τὸν τόπον καὶ νὰ ἀπομακρύνωσιν ἀπ' αὐτοῦ ἐπικειμένους ὀλέθρους· προσεδοκῶμεν ὅτι θὰ ἠκούομεν σκέψεις καὶ σχέδια μέλλοντα νὰ νομιμοποιηθῶσιν ἐν τῷ νῦν Συμβουλίῳ, ἀναφερόμενα εἰς τὰς ἐγκαταλελειμμένας [illegible] στατευτους παραγωγικὰς δυνάμεις, μελέτας ἀναγομένας εἰς ἔργα ὑδραυλικά, εἰς τὰ ῥορῶντα εἰς τὴν ἐμπορίαν, εἰς ἔργα λιμενικά, ὧν ἡ χρησιμότης ἐμφανέστερον καταδείκνυται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν. Ἀλλ' ἡμία Σύνοδος καταλείπει εἰς τὴν ἄλλην τὰς ἐργασίας ταύτας καὶ ὁ χρόνος παρέρχεται μαραίνων τὰς ἐλπίδας τῶν Κυπρίων καὶ θλείρων τὰς ζωτικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου.

Δὲν πρέπει νὰ παρέλθωμεν ἐν σιγῇ ὅτι ἡ Α. Ε. ὁ Μ. Ἁρμοστὴς ἐκδηλοῖ ἔρεσιν ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς παρ' ἡμῖν δημοτικῆς παιδεύσεως. Ἀλλ' ἵνα ἡ ζηλωτὴ αὕτη ἔρεσις τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος πραγματωθῇ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τόπου ἀνάγκη εἶνε πρὸς πολλοῖς ἄλλοις νὰ αὐξηθῇ καὶ τὸ μέχρι τοῦδε χορηγούμενον εἰς τὴν παιδείαν ποσόν. Ἴσως δὲν ἐλλείπει οὐδὲ πρὸς τοῦτο καλὴ θέλησις, ἀλλὰ δυνατὸν νὰ αἰτιῶνται τὸν πρὸς τὴν Ηύλην φόρον, ὅστις ἐκμυζᾷ πᾶσας τὰς ζωτικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου. Ἐὰν ἀληθῶς τὸ ὑπέρογκον ποσὸν τὸ ἐτησίως τελούμενον τῇ Ὑψηλῇ Ηύλῃ εἶνε ἐμπόδιον, ἐφ' οὗ ναυαγοῦσιν αἱ ἀγαθαὶ προθέσεις τῶν ἡμετέρων ἀρχόντων, ἂς ἐξεύρωσι μέσον πρὸς ἐλάττωσιν τοὐλάχιστον αὐτοῦ, εἴτε δι' ἐξωνήσεως τῆς Κύπρου εἴτε διά τινος ἄλλης τοῦ φόρου μεταβολῆς οὐχὶ δυσευρέτου ὑπὸ οἰκονομολόγων, ὅπως ἀρθῇ τὸ μέγιστον τῶν κωλυμάτων τῆς κυπριακῆς εὐδαιμονίας.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛ. ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Τῇ Συντάξει τοῦ «Νέου Ἔθνους».

Τέλος πάντων ἀνεῴχθησαν καὶ ἐρέτος τοῦ Νομοθετικοῦ αἱ θύραι καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ λαοῦ συνῆλθον ἐν τῇ πρωτευούσῃ, ὅπως φωνάξωσι συζητήσωσι, κόψωσι, ῥάψωσι καὶ εἶτα ἐπανακάμψῃ ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια μὲ ἐλαφρὰν καὶ ἐπαναπεπαυμένην τὴν συνείδησιν, ὅτι ἐπετέλεσε τὸ πρὸς τὴν πατρίδα ἱερὸν καθῆκόν του. Πολλὰ καὶ ποικίλα νομοσχέδια τεθήσονται ἐπὶ τῆς Νομοθετικῆς τραπέζης, ἀλλὰ τὴν χορωνίδα [illegible] σου, ἀποτελοῦσι τὰ περὶ παιδείας πραγματευόμενα. Ἀνεξήγητος ἡ φιλομουσία, ἥτις κατέλαβε τὴν πατρικὴν (sic) ἡμῶν κυβέρνησιν, ἀλλ' ἀκατανόητος καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου μεροληψία αὐτῆς· διὰ τί τάχα νὰ μὴ μεριμνᾷ παντάπασι καὶ περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν ὀθωμανῶν; διὰ τί διὰ μὲν τὴν ὁμόσ. ἑλλην. ἐκπαίδευσιν πενταπλᾶ καὶ ἑξαπλᾶ νὰ παρουσιάζῃ νομοσχέδια, διὰ δὲ τὴν Ὀθωμαν. οὐδὲ ἕν; Κυβέρνησις, ἥτις ἐν παντὶ ζητήματι καὶ πάσῃ ὑποθέσει προτιμᾷ τὴν Ὀθωμαν. κοινότητα, καίπερ καταπληκτικὴν μειονότητα ἀποτελοῦσαν, κυβέρν. ἥτις ἐν ἅπασι τοῖς ἐπισήμοις αὐτῆς ἐγγράφοις προτάσσει τὴν Ὀθωμαν. καὶ ἐπιτάσσει τὴν Ἑλλην. μετάφρασιν, κυβέρν. ἥτις δὲν διστάζει νὰ χαρίζῃ τὴν ζωὴν εἰς Ὀθωμανοὺς φονεῖς ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἐλαφρυντικῆς περιπτώσεως, διὰ μόνον ἴσως τὸν λόγον, ὅτι οἱ μὲν φονεῖς εἰσὶ τοῦρκοι, ὁ δὲ φονευθεὶς χριστιανός, φαινομένη οὕτω καὶ τούρκων τουρκοτέρα, πῶς ἐν τῷ ἐν λόγῳ ζητήματι ἐφάνη τοσοῦτον φιλέλλην; ἆρά γε τὰ αἱρετὰ μέλη, ἅτινα καὶ μόνα θὰ φέρωσι πᾶσαν τὴν εὐθύνην διεῖδον ποῦ ἔγκειται ἡ ἐξαιρετικὴ αὕτη πρὸς τὴν ἑλλην. ἐκπαίδευσιν κυβερνητικὴ ἀγάπη; ἡμεῖς τῶν ὁποίων ὁ περιωρισμένος νοῦς δὲν φθάνει πολὺ μακρὰν, θεωροῦμεν ταῦτα ὡς τὸ δόλωμα ἐκεῖνο, ὅπερ τίθεται ἐν τῇ μυάγρᾳ, οὐχὶ πρὸς τροφὴν, ἀλλὰ πρὸς σύλληψιν τῶν μυῶν, οἵτινες ἐνταῦθα εἰσὶν οἱ δημοδιδάσκαλοι, ἆρά γε ἀπατώμεθα;

Τὸ συνεχές, τὸ δεκαετὲς ὄνειρον, ὅπερ διαταράττει τοὺς ὕπνους τοῦ αἰδεσιμωτάτου ἐπόπτου τῆς παιδείας, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἀπέτυχεν, εὐτυχῶς, χάρις τῷ γενναιόφρονι Κυμβερλέῃ, ν' ἀποκλείσῃ τῶν ἑλληνικῶν δημοτικῶν σχολείων τὴν ἑλλην. ἐκπαίδευσιν καὶ ἀφ' ἧς ἀπέτυχε μετὰ ἐπανειλημμένας ἐκδόσεις προγραμμάτων, μετὰ κολοβώσεις χορηγιῶν εἰς σχολεῖα διὰ μόνον τὸν λόγον, ὅτι ἐδιδάσκοντο ἐν αὐτοῖς Ἕλληνες συγγραφεῖς, μετὰ φοβερὰς παρατηρήσεις, ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀναπτύσσηται ἡ ἑλλην. ἱστορία, οὐδὲ κατ[illegible] ἱστορουμένων [illegible] δάσκωνται (οἱ ἑλληνόπαιδες) ὅτι ἡ ἀρχαία Ἑλλὰς περιελάμβανε καὶ ἄλλας χώρας, ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς Ἀγγλικοῖς γεωγραφικοῖς χάρταις! σημειουμένων, νὰ περιορίσῃ αὐτὴν, μετὰ ταῦτα πάντα λέγομεν, τὸ συνεχὲς καὶ διακαὲς αὐτοῦ ὄνειρον εἶναι, νὰ κόψῃ τὸ νερὸν ἐκ τῆς πηγῆς πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἐρετοῦ, νὰ ὑποδουλώσῃ δηλονότι τοὺς διδασκάλους καὶ ἐπέτυχε μὲν ἐν μέρει τούτου δυνάμει ἐγκυκλίου τινός, ἣν ἀπέστειλε πρὸς τὰς ἐφορίας τῶν σχολείων ἐν ἀρχῇ τοῦ τρέχοντος σχολικοῦ ἔτους καὶ εἰς ἣν αἱ ἐφορίαι ὑπήκουσαν, ἀγαθῇ τῇ πίστει, ἀλλ' ἡ ὑποδούλωσις δὲν ἐγένετο τελεία καὶ ἱκανοποιητική.

Ἄχρι τοῦδε οἱ διδάσκαλοι συνεφώνουν μετὰ τῶν ἐφοριῶν, συνέταττον τὰ συμβόλαιά των δυνάμει τῶν ὁποίων αἱ ἐφορίαι ἦσαν ὑπεύθυνοι πρὸς ἀπότισιν πλήρους τοῦ συμφωνηθέντος μισθοῦ ἄντε πολλὴν, ἄντε ὀλίγην χορηγίαν ἐχορήγει ἡ κυβέρνησις, (τὸ πολὺ ἀπέβαινε πρὸς ὄφελος τοῦ χωρίου, ὡς ὀλίγον πρὸς ζημίαν αὐτοῦ,) ὥστε οἱ διδάσκαλοι ἐτήρουν ἀνεξαρτησίαν τινὰ μὴ δυναμένου τοῦ κυβερνητικοῦ ἐπόπτου νὰ ἐπηρεάσῃ τῷ μισθῷ αὐτῶν· ὅθεν ὁ αἰδεσιμώτατος ἐν τῇ ἐξαιρετικῇ αἰδοῖ, ἣν τρέφει πρὸς τὴν ἠθικὴν τῶν ἄλλων ἐλευθερίαν, διέταξεν ἐρέτος ἵνα τὰ συμβόλαια διαλαμβάνωσι μόνον περὶ ὡρισμένου μισθοῦ, ἀνεξαρτήτως τῆς κυβερνητικῆς χορηγίας· τοῦτο

δι' οὐδένα ἄλλον βεβαίως, ἐγένετο σκοπὸν, εἰμὴ ὅπως ἔχῃ ὁ ἐπόπτης νὰ ἐπιδεικνύῃ τοῖς, οὐχὶ κατὰ τὰς τῆς κυβερνήσεως ἐπιθυμίας, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος πολιτευομένοις διδασκάλοις τοὺς ἰ... ὁδόντας του διὰ τῆς ἀπειλῆς τῆς ἐλαττώσεως τῆς κυβερνητικῆς χορηγίας, ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν ἔφερεν ἀσφαλῶς εἰς τὸ ἐπιδιωκόμενον ἐφετὸν τέρμα, καὶ ἰδοὺ λοιπὸν εἰς μέσον τὸ «περὶ λήψεως προνοίας περὶ τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς πληρωμῆς τῶν διδασκάλων τῶν λαμβανόντων κυβερνητικὴν χορηγίαν δημοτικῶν σχολείων» νομοσχέδιον, καθ' ὃ δέδοται τῷ Ἐπόπτῃ τῶν σχολείων,! ἵνα τῇ βοηθείᾳ καὶ δύο ἄλλων, παρὰ τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ καὶ τούτων! διοριζομένων,!! ἀποφασίζῃ ὁποῖα πρόσωπα διορισθήσονται διδάσκαλοι (ἀρθ. 6) καὶ καθ' ὃ δέδοται τῷ Μ. Ἀρμοστῇ, ἵνα κατόπιν ἐκθέσεως τοῦ ἐπόπτου τῶν σχολείων!!! ἐμπορῇ νὰ παύῃ οἱονδήποτε διδάσκαλον !! (ἀρθ. 16)· βλέπετε, ὦ δύσμοιροι διδάσκαλοι, ὁποίαις σιδηραῖς ἁλύσεσι δεσμευθήσεσθε καὶ ὅμως ἀντὶ νὰ ἐγερθῆτε σύσσωμοι καὶ νὰ καταπολεμήσητε αὐτὰς ἄλλοι μένετε ἀπαθεῖς θεαταὶ καὶ ἄλλοι πόθεν, οὐκ οἴδαμεν, ὁρμώμενοι, παρακινοῦσι τοὺς νομοθέτας νὰ τὰς ἐπιψηφίσωσιν! Ἐπὶ 16 ἤδη ἔτη συζῶμεν μετὰ τῶν Ἄγγλων [illegible] δὲν κατενοήσαμεν, ὅτι οὐ δὲ ἓν βῆμα κάμνουσιν [illegible] λον δαπανῶσιν ἄνευ ἀτομικοῦ συμφέροντος! καὶ ἐκείνους μὲν δὲν μεμφόμεθα διότι ἐργάζονται πρὸς τὸ ἴδιον αὐτῶν συμφέρον, μεμφόμεθα ὅμως ἐν πλήρει, φρονοῦμεν, δικαιώματι ἐκείνους τῶν ἡμετέρων, οἵτινες ἐργάζονται σὺν αὐτοῖς, ὅπως ἀφαιρέσωσιν ἀφ' ἡμῶν καὶ αὐτὰ τὰ ἱερώτατα ἡμῶν θρησκευτικὰ καὶ ἐθνικὰ δικαιώματα, ἅπερ καὶ αὐτοὶ οἱ τοῦρκοι ἐσεβάσθησαν, τὴν ἐλευθέραν δηλονότι ἐθνικὴν καὶ θρησκευτικὴν ἐκπαίδευσιν, καὶ ὑποδουλώσωσι καὶ αὐτὴν τὴν ἠθικὴν ἡμῶν ἐλευθερίαν.

Κύριοι αἱρετοὶ Νομοθέται, πρὸς Ὑμᾶς ἀποτεινόμεθα, συλλογίσθητε ὁποίαν βαρεῖαν εὐθύνην, ἀπ' ἔναντι τῆς τε πατρίδος καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἀναλαμβάνετε συλλογίσθητε πρῶτον ἂν ἡ δύναμις 250 περίπου διδασκάλων, καὶ ὅλων ὁμοῦ καὶ ἑκάστου ἰδίᾳ δύναται, καὶ κατὰ πόσον δύναται, νὰ ὠφελήσῃ τὴν πατρίδα καὶ ἔπειτα ἰδίαις χερσὶ νὰ δέσητε καὶ δεδεμένους χερσί τε ποσί τε νὰ παραδώσητε, τῇ κυβερνήσει, συλλογίσθητε ὅτι ὁ ὑπὸ τὸ βάρος τῶν καθηκόντων λειποθυμῶν λαὸς ἐξελέξατο καὶ ἔστειλεν Ὑμᾶς ἐκεῖ, ὅπως προστατεύητε τὰ δικαιώματά του καὶ οὐχὶ ὅπως ἀφαιρῆτε δικαιώματα καὶ ἐπιβάλλητε καθήκοντα· τὸ βάρος τῆς φορολογίας εἶνε μέγιστον, δὲν ἐπιδέχεται ἐπαύξησιν διότι αἱ δυνάμεις τοῦ φορολογουμένου ἐξηντλήθησαν· συλλογίσθητε ἕλος καὶ τὴν ἀμερόληπτον ἱστορίαν, ἥτις θ' ἀποφανθῇ ἡμέραν τινὰ ὑπὲρ ἢ καθ' Ὑμῶν.

Ταῦτα κ. Συντάκτα τοῦ «Νέου Ἔθνους» παρακαλῶ, ἵνα δημοσιεύσητε ἔν τινι φύλλῳ τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος.

(Ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Λάρνακος.)

Φ. Π.

ΕΞ ΙΝΔΙΩΝ

(ΗΜΕΤΕΡΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ.)

ΕΝ ΒΟΜΒΑΙΙ τῇ 29)10 Φεβρουαρίου 1894.

Τῇ Συντάξει τοῦ «Νέου Ἔθνους.»

Πρό τινων μηνῶν εἶχον συμβῆ ταραχαὶ καὶ διαπληκτισμοὶ μεταξὺ τῶν Μωαμεθανῶν καὶ Βουδδιστῶν τῆς Βομβάης. Καὶ ταύτας μὲν, κατόπιν ἑκατοντάδος περίπου θυμάτων, κατέπνιξεν ἡ μεγάλη στρατιωτικὴ δύναμις καὶ ἡ διὰ τηλεβόλων φρούρησις τῶν διαφόρων τεμενῶν. Νῦν ὅμως ἕτεραι ταραχαὶ ἐξερράγησαν ἐν Γεόλᾳ (160 μίλια μακρὰν τῆς Βομβάης) τοσοῦτον ἀπροόπτως καὶ μετὰ τόσης σφοδρότητος, ὥστε ἀμφιβάλλω, ἂν θὰ δυνηθῇ εὐκόλως καὶ ταχέως νὰ καταστείλῃ αὐτὰς ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις.

Τὸ αἴτιον τῶν συγκρούσεων οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ θρησκευτικόν. Οἱ Μωαμεθανοὶ δηλαδὴ πρὸς πεῖσμα τῶν Βουδδιστῶν σφάζουσιν ἀγελάδας, αἵτινες εἶνε ἱεραὶ εἰς αὐτούς. Κατὰ συνέπειαν οὗτοι βαρέως φέροντες τὴν κατὰ τῆς θρησκείας των ὕβριν ἀνταποδίδουσι τὰ αὐτὰ, καὶ τοιουτοτρόπως γινόμεθα θεαταὶ τοιούτων ἐμφυλίων σπαραγμῶν. βλέπομεν πλήθη ἀνθρώπων ἀγομένων ὑπὸ φανατισμοῦ, ὅστις τυγχάνει ἀπόρροια τῆς παχυλῆς ἀμαθείας, ἥτις βασιλεύει καθ' ἁπάσας τὰς Ἰνδίας, νὰ προσβάλλωσιν ἀλλήλους, νὰ πυρπολῶσι τοὺς ναούς των καὶ νὰ καταστρέφωσι τὰς περιουσίας των.

Φρικταὶ δὲ αἱ περιστάσεις, ὑφ' ἃς πράττουσι ταῦτα καὶ ἄξιον ἀπορίας καὶ λύπηρον εἶνε πῶς εἰς τοιαῦτα μικρὰ καὶ ἀσθενικὰ σώματα, ὡς τὰ τῶν Ἰνδῶν, ἐμφωλεύει τοσαύτη κακία μετατρέπουσα καὶ παρουσιάζουσα τὸν ἄνθρωπον οὐχὶ πλέον ὡς ὂν εὐγενὲς, ὡς ὂν λογικόν, ἀλλ' ὡς τίγριν αἱμοβόρον.

Τὰ θύματα τῶν ἐν Γεόλᾳ συγκρούσεων κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν ἀνέρχονται εἰς τριάκοντα. Φόβος δὲ ὑπάρχει μὴ τὸ κακὸν ἀνανεωθῇ ἐν Βομβάῃ, διὸ αἱ ἐπὶ τούτῳ ἀρχαὶ λαμβάνουσιν αὐστηρὰ μέτρα καὶ στρατὸς καθ' ἑκάστην διέρχεται τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως πρὸς ἐκφοβισμόν.

Ἡ εἰς Ἀργανιστὰν Ἀγγλικὴ ἐπιτροπὴ περατώσασα αἰσίως κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως τὴν πρὸς τὸν Ἐμίρην ἀποστολήν της ἐπέστρεψεν ἤδη εἰς Ἀγγλίαν προτρέψασα τὸν Ἐμίρην νὰ μεταβῇ ἐκεῖσε καὶ μεταλάβῃ τοῦ ἀγγλικοῦ πολιτισμοῦ ὅπως μεταδώσῃ τοῦτον εἰς τοὺς ὑπηκόους του.

Ὁ ἐμπορικὸς ἐνταῦθα κόσμος σπουδαίας ὑπέστη ζημίας ἐκ τῆς μεγάλης ὑποτιμήσεως τοῦ ἀργύρου· ἀγγλικὴ λίρα ἥτις πρὸ δύο μηνῶν ἐτιμᾶτο ἀντὶ 14 ρουπιῶν νῦν τιμᾶται 17 1)2. Φυσικῷ τῷ λόγῳ οἱ ἔμποροι ἀνεστατώθησαν, πολλοὶ ἐσταμάτησαν τὰς παραγγελίας των καὶ ἄλλοι, περισσότερον ἐκτεθειμένοι εἰς τὰς χρηματιστικὰς συναλλαγὰς, διέκοψαν τὰς πληρωμάς των, ὡς λέγεται.

Μεγάλη πυρκαϊὰ μετέβαλε περιουσίας ἀξίας ἑνὸς ἑκατομμυρίου φράγκων περίπου εἰς καπνὸν καὶ εἰς τέφραν.

Εἰς δύο χιλιάδας ἀνέρχονται οἱ ἐκ χολέρας θάνατοι εἰς τὰς νοτίας ἐπαρχίας Ἰνδιῶν κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα. Λαμβάνοντες ὅμως ὑπ' ὄψιν τὸν μέγαν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων καὶ τὴν νόσον ἥτις εἶνε ἐνδημικὴ, δὲν θὰ ἀπορήσωμεν.

Ι. Λ.

Ὡς γνωστὸν, πρό τινος ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Ρώσσου, δικηγόρου τῶν ὀρφανῶν Ι. Χαππάζ, ἔφεσις εἰς Λονδῖνον τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ ἐφετείου, ἡ δ' ἐτυμηγορία, ἣν τὸ δικαστικὸν τμῆμα τοῦ ἰδιαιτέρου συμβουλίου τῆς Ἀνάσσης ἐξέδωκεν ἀναγνωρίζει νομίμους κληρονόμους τοῦ πατρός των τὰ ὀρφανὰ ὡς ἦτο καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ νῦν προέδρου τοῦ δικαστηρίου Λάρνακος κ. Λασσέλς, ὑφ' οὗ ἐδικάσθη πρωτοδικως ἡ ὑπόθεσις. Περὶ τῆς δίκης ταύτης ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ Νέᾳ Ἡμέρᾳ τῆς Τεργέστης τὰ ἑπόμενα ἀξιανάγνωστα·

«Ὁ «Χρόνος» πραγματεύεται ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ περίεργον δίκην ὑποβληθεῖσαν πρό τινος εἰς τὴν ἐτυμηγορίαν τοῦ δικαστικοῦ τμήματος τοῦ ἰδιαιτέρου συμβουλίου τῆς ἀνάσσης, ὅπερ ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτατον δικαστήριον τοῦ ἀπεράντου βρεττανικοῦ κράτους καὶ κρίνει ζητήματα συνδεόμενα πρὸς τὰ θρησκεύματα, τοὺς θεσμοὺς, τοὺς νόμους, τὰς ἕξεις τὴν ἱστορίαν παντοίων φυλῶν. Οἱ σεμνοὶ νομομαθεῖς, οἱ παρακαθήμενοι ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ συμβουλίῳ τῆς ἀνάσσης, ὁτὲ μὲν δικάζουσι κατὰ τὸ κανονικὸν δίκαιον ὡς Σύνοδοι, ὁτὲ δὲ κατὰ τοὺς ἀρχαίους γαλλικοὺς νόμους, οἵτινες ἰσχύουσιν ἐν Καναδᾷ, ὁτὲ δὲ κατὰ τὸ ρωμαϊκὸν δίκαιον, ὅπερ οἱ Ὀλλανδοὶ ἀνέδειξαν ἰσχύον ἐν τῷ Ἀκρωτηρίῳ τῆς Καλῆς Ἐλπίδος, ὁτὲ δὲ κατὰ τὰς παναρχαίας ἱερὰς Βίβλους τῶν Ἰνδῶν, ὁτὲ δὲ κατὰ τὰ διδάγματα τοῦ Προφήτου. Εἰς τὴν ἄνασσαν ἐν τῷ συμβουλίῳ ὡς ποτε εἰς τὸν Καίσσαρα τῆς Ρώμης ὑποβάλλουσι τὰς διαφορὰς των καὶ αἱ μαλάγχροες πατριαὶ τῶν Ἰμαλαίων καὶ οἱ ἐρυθρόδερμοι τῶν Βραχωδῶν Ὀρέων καὶ κρατοῦσι ἡγεμόνες ἐρίζοντες περὶ τῆς διαδοχῆς θρόνου καὶ πτωχοὶ ἁλιεῖς, εἰς οὓς ἀμφισβητεῖται τὸ δικαίωμα νὰ ῥίπτωσι τὰ δίκτυά των εἰς ἰχθυοτρόφον ὅρμον. Ἡ δίκη, περὶ ἧς ὁμιλεῖ διὰ μακρῶν ὁ «Χρόνος», ὑπεβλήθη ἐκ μιᾶς τῶν νεωτάτων κτήσεων τῆς Ἀγγλίας, τῆς Κύπρου. Καθολικός τις Κύπριος ἐνυμφεύθη γυναῖκα ὀρθόδοξον, ὅπως νομιμοποιήσῃ τὰ τέκνα του, ἐπρόκειτο δὲ ν' ἀποφασισθῇ ἐὰν ἡ νόμιμος θέσις τῶν τέκνων θὰ ἐρρυθμίζετο κατὰ τὸ κανονικὸν δίκαιον ἢ κατὰ τὸν μωαμεθανικὸν νόμον. Τὰ δικαστήρια τῆς Κύπρου παρεδέχθησαν ὡς ἰσχύοντα τὸν μωαμεθανικὸν νόμον ἀλλὰ τὸ συμβούλιον τῆς ἀνάσσης ἀπεφάνθη ὅτι πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ κανονικὸν δίκαιον, ὅτι ἑπομένως τὰ τέκνα τοῦ θανόντος καθολικοῦ εἶνε νόμιμα καὶ δικαιοῦνται νὰ κληρονομήσωσι τὸν πατέρα. Τὰ ἐπιχειρήματα ἠρύσθη ἐκ τῆς παρελθούσης ἱστορίας τῆς Κύπρου. Ὅτε κατεκτήθη ἡ Κύπρος ὑπὸ τῶν μωαμεθανῶν, τὸ δόγμα τῆς νομιμοποιήσεως, ἀνεγνωρισμένον ὑπὸ τοῦ κανονικοῦ δικαίου. Ἴσχυεν ἐπὶ τῆς νήσου, οἱ δὲ νέοι κύριοι ἐπέτρεψαν εἰς τοὺς χριστιανοὺς τῶν διαφόρων θρησκευμάτων νὰ ἐφαρμόζωσι τοὺς ἐκκλησιασπικοὺς αὐτῶν νόμους καὶ ἡ ἐλευθερία αὕτη καθιερώθη κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους ὑπὸ διαφόρων Χαρτίων. Ἡ ἀπόφασις τοῦ ἰδιαιτέρου συμβουλίου τῆς Ἀνάσσης ἔχει ἴσως σημασίαν τινὰ καὶ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν προνομίων τοῦ γραικικοῦ πατριαρχείου, ὅπερ ἀνεκινήθη πρό τινων ἐτῶν.»

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΗΛΙΚΙΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΔΗ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ.

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ ΥΠΟ Γ. ΛΟΥΚΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου).

Ἀφοῦ κάπως ἐκ τῶν εἰρημένων θὰ ἠδυνάμεθα ἀμυδρῶς πως νὰ σχηματίσωμεν ἰδέαν τινὰ περὶ τῆς ἰδιότητος τῆς ψυχῆς θὰ ἦτο πολὺ ἄτοπον νὰ μὴ θελήσωμεν νὰ εἴπωμέν τι καὶ περὶ τῆς τελευταίας κατοικίας τῆς ψυχῆς ποῦ δηλ. ἀπέρχεται ἐγκαταλείπουσα τὸ σῶμα ἡμῶν. Σχεδὸν πάντες βεβαίως ἐκ τῆς ἐκκλησίας πεπείσμεθα ὅτι αὕτη ἀπέρχεται μὲν εἰς οὐρανίους μονὰς, εἰς οὐρανίους κατοικίας, εἰς αὐτὸν τὸν Παράδεισον, ἐὰν ἐν τῷ κόσμῳ ἐξήσκησε τὰς ὑπηγορευμένας ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀρετὰς, εἰς αἰώνιον δὲ τιμωρίαν, τὴν κόλασιν, ἐὰν τοὐναντίον ἠκολούθησε τῆς κακίας τὴν ὁδόν. Τὴν ἰδέαν ταύτην σχεδὸν πάντα τὰ ἔθνη, πᾶσαι αἱ φυλαὶ τοῦ κόσμου ἔχουσιν ἰδίως δὲ ἡ φιλοσοφία παραδέχεται τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς. Ὁ Σωκράτης, ὁ Πλάτων πολλάκις ὡμίλησαν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ ἀπέδειξαν τὴν ἀλήθειαν. Τινὲς ἐκ τῶν φιλοσοφησάντων περὶ τούτου παραδέχονται τὴν εἰς τὸν κόσμον ἐπάνοδον καὶ μετεμψύχωσιν δ' ἔτι τινὰ τῶν σωμάτων ἣν καὶ τινὰ ἐκ τῶν σημερινῶν πεπολιτισμένων σχε-

δὸν ἐθνῶν ἀσπάζονται καὶ ἀκολουθοῦσι, τὴν ἰδιόρρυθμον ἰδέαν ταύτην. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδέα αὕτη φαίνεται παρηγκωνισμένη ὑπὸ τῆς καθαρᾶς καὶ ὀρθῆς φιλοσοφίας, μὴ ἐπιβεβαιοῦντος αὐτὴν οὐδὲ τοῦ Σωκράτους, ἀλλ' ὑποδεικνύοντος σταθεράν τινα διαμονὴν τῶν ψυχῶν ἐν χώρᾳ τινὶ συγκεκεντρωμένων καὶ ἀπηλλαγμένων τῶν δεινῶν ὡς ὁ ἑξῆς μετὰ τοῦ Κέβητος διάλογος ὑπεμφαίνει. Κέβ. «ὦ Σώκρατες τὰ «μὲν ἄλλα εὑρίσκω ὅλα ὀρθὰ ὅσα μᾶς «λέγεις, τὰ περὶ ψυχῆς ὅμως ἀμφιβο«λα φαίνονται εἰς τοὺς ἀνθρώπους. «Ἔχομεν ὑποψίαν ὅταν ἡ ψυχὴ ἀ«παλλαγῇ τοῦ σώματος δὲν ὑπάρ«χει πλέον, ἀλλ' ἀφοῦ ἀποθάνωμεν «διαφθείρεται καὶ ἀπόλλυται καὶ ὡς «πνεῦμα φεύγει ἢ ὡς καπνὸς διασκε«δάζεται χωρὶς ν' ἀφήσῃ οὐδὲ ἴχνος. «Ἐὰν ὅμως αὕτη συγκεντροῦται εἰς «τόπον τινα, τῶν ὁποίων μᾶς ἀνέφερες «δεινῶν, ἐὰν οἱ λόγοι σου πραγματο«ποιοῦνται, μεγάλην καὶ ὡραίαν ἐλ«πίδα θὰ εἴχομεν, ὦ Σώκρατες οἱ ἄν«θρωποι ἡμεῖς.» Πρὸς ταῦτα ὁ Σω«κράτης ἀπήντησε τῷ Κέβητι. «Κατ' «ἀρχαῖόν τινα λόγον ἐκ τῶν δογμά«των τοῦ Πυθάγόρου καὶ Ὀρφέως, αἱ «ψυχαὶ φεύγουσαι ἐντεῦθεν, πορεύον«ται ἐκεῖ καὶ πάλιν ἐπιστρέφουσιν ἐκ «τῶν τεθνεώτων εἰς τοὺς ζῶντας. «Καὶ ἂν μὲν τοῦτο οὕτως ἔχῃ ἐκ τῶν «νεκρῶν ἀναγεννῶνται οἱ ζῶντες, ἔ«πεται ὅτι αἱ ψυχαί μας πρὸ τῆς ἐ«πιστροφῆς των εὑρίσκονται εἰς τὸν «ᾅδην, διότι βέβαια δὲν ἤθελον ἐπα«ναζῇ ἐὰν ἐχάνοντο καθ' ὁλοκληρίαν. «Καὶ ἂν μὲν φανερὰ ἐβλέπομεν ὅτι «οἱ ζῶντες οὐδαμόθεν ἄλλοθεν γεννῶν«ται, εἰμὴ ἐκ τῶν τεθνεώτων ἄλλης «ἀποδείξεως χρείαν δὲν εἴχομεν, ἂν «ὅμως δὲν ἔχῃ οὕτω ἀποδείξεις ἄλ«λας χρειαζόμεθα.»

Ἐκ τούτων ἡ ὕπαρξις τῆς ψυχῆς ἐστὶν ἀναμφίβολος. Ἐκτὸς ὅμως τούτων, ἐὰν ἡ ψυχὴ δὲν ὑπῆρχεν, ἐὰν ἡ ψυχὴ δὲν ἦτο ἀθάνατος, πῶς θὰ ἔβλεπον τὰς ἐλπίδας των ἐκ πληρουμένας οἱ ὀπαδοὶ τῆς ἀρετῆς, οἱ αὐστηροὶ ἐκπληρωταὶ τῶν ἀνθρωπίνων χρεῶν; Οἱ πίπτοντες θύματα ἐν τοῖς πολέμοις, ἐν ταῖς ἀνωμαλίαις τῆς ζωῆς χάριν τῆς ἑαυτῶν πατρίδος, χάριν τῆς ἀρετῆς, ἔπρεπε τάχα κατὰ τὰς ὑστάτας στιγμὰς τοῦ βίου των νὰ βλέπωσι πάσας τὰς εὐγενεῖς ἐλπίδας των νὰ σβεννυνται καὶ νὰ ματαιῶνται; Ἐξ ἀντιθέτου, ἐὰν ἡ ψυχὴ δὲν ἦτο ἀθάνατος καὶ δὲν ὑπῆρχε μέλλουσα ἀνταμοιβή, ποῖος φραγμὸς ἤθελε κωλύσει τὸν κακοῦργον ἀπὸ τὰς αἱμοβόρους ἰδέας του; Ποῖος ἤθελεν ἐλαττώσει τὰς θηριώσεις πῶν τυράννων ὀρέξεις; Οἱ τοιοῦτοι ὅμως ὅταν στρέφωσι τοὺς ὀφθαλμοὺς των εἰς τὸ παρελθὸν, ἀποτροπιάζονται μόνοι θεωροῦντες σειρὰν ἀλλεπαλλήλων ἀδικῶν των πτωχῶν θυσιῶν των, ἡματωμένα πτώματα τῆς κακούργου θελήσεως αὐτῶν. Πιέζονται ὑπὸ τῆς συνειδήσεως διὰ τὰς κακὰς πράξεις των καὶ ρίπτουσι πλέον τὴν μιαιφόνον μάχαιραν καὶ ἀντ' αὐτῆς λαμβάνουσι τὴν ῥάβδον τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἰσότητος, φοβούμενοι τὸ μέλλον, φοβούμενοι τὴν μέλλουσάν ποτε ἀνταπόδοσιν τῶν ἔργων των ὑπὸ τοῦ ἀδεκάστου τῶν πάντων Κριτοῦ. Ἰδοὺ καὶ ἑτέρα ἀπόδειξις τῆς ὑπάρξεως καὶ ἀθανασίας τῆς ψυχῆς.

(ἀκολουθεῖ).

Β. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩ.

Ἡμεῖς Κ. Πανουριᾶς, Πρόξενος τῆς Α. Μεγαλειότητος ἐν Κύπρῳ προσκαλοῦμεν τοὺς δανειστὰς τοῦ ἀποβιώσαντος ὑπηκόου Ἕλληνος Κωνσταντίνου Ἀρώνη, ὅπως ἐντὸς δέκα τεσσάρων (ἀριθ. 14) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν εἰς τὸ Προξενεῖον τὰς ἀποδείξεις τῶν ἀξιώσεών των, ἄλλως παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης πᾶσα ἀξίωσις αὐτῶν θέλει ἀπορρίπτεσθαι ὡς ἀπαράδεκτος.

Ὁ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος
Κ. Δ. ΠΑΝΟΥΡΙΑΣ.

Ἐν Λάρνακι τῇ 11/23 Φεβρουαρίου 1894

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Τὰ τελευταῖα ψύχη ἐπήνεγκον τὸν θάνατον εἰς πλεῖστα πρόβατα ἐν τῷ ἄνω κυρίως διαμερίσματι τῆς ἐπαρχίας Λάρνακος. Τὸ ἓν ὄγδοον περίπου τῶν προβάτων τούτων ἐξέλιπον. Οἱ δὲ πάγοι οὐχὶ μόνον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν Λευκωσίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ προὐξένησαν σημαντικὰς βλάβας, καλύψαντες τὰ σπαρτά. Ἀλλ' ἤδη, ἀπὸ χθὲς μάλιστα, ὁ καιρὸς ἐμετριάσθη καὶ ἔχομεν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον εὐήλιους ἡμέρας.

—§—

Διὰ τοῦ γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου τῆς παρελθούσης τετάρτης ἐπανέκαμψαν ἐν Κύπρῳ ὁ κόμης καὶ ἡ κόμησσα Μάτζα καὶ ὁ ἀρχιλογιστὴς καὶ ἀρχιτελώνης τῆς νήσου κ. Τεύλορ.

—§—

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀναγράφομεν, ὅτι ἐν Ἀθηναίνῳ συνεστήθη ἀναγνωστήριον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ἡ «Πατρὶς» καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ν. Γαβριηλίδου.

—§—

Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ κόμης Μάτσα μετατίθεται προσεχῶς εἰς Καΐρον.

—§—

Τὴν παρελθοῦσαν δευτέραν ἐνελιμενίσθη ἐνταῦθα τὸ ἀτμόπλοιον Wensleydale τῆς Prince Line, κομίσαν καὶ τὰς πραγματείας τοῦ Iron Prince ὅπερ περιμένεται ἐν Λεμησσῷ τὴν δευτέραν.

ΝΙΦΑΔΕΣ

Ο ΚΑΚΕΝΤΡΕΧΗΣ ΡΑΔΙΟΥΡΓΟΣ.

Τὸ θηρίον τοῦτο ἔπλασεν ὁ θεὸς (ἂν εἶναι πλάσμα τοῦ θεοῦ) ἐν στιγμῇ εἰρωνείας καὶ ἐνεφύσησεν αὐτῷ ψυχὴν ἐν στιγμῇ ὀργῆς· διὰ τοῦτο τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ καταβιβρώσκει τὸ πῦρ τῆς κακεντρεχείας, ἡ δὲ πνοή του εἶναι δηλητηριώδης. Καὶ ἐν καιρῷ ψύχους αὐτὸς αἰσθάνεται ζέστην. Ῥαδιουργεῖ, διαβάλλει, ὑβρίζει τὴν κοινωνίαν, ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας ὡς λυμεὼν ζῇ. καὶ ὁ τοιοῦτος ῥαδιοῦργος δὲν αἰσχύνεται ἀποκαλῶν τοὺς ἄλλους ῥαδιούργους· οὐδένα φίλον ἔχει· βαδίζει σχεδὸν πάντοτε μόνος, οἱ δὲ γινώσκοντες αὐτὸν ἀποροῦσι πῶς ἐν τόσῳ μικρῷ σώματι χωρεῖ κολοσσὸς τόσης κακίας.

(Ἕπεται ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ ἀναιδοῦς.)

ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ

Τοιοῦτον τίτλον φέρει τὸ νέον μου ἔργον, τὸ ὁποῖον παραδίδω μετ' ὀλίγον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν δημοσιότητα.

Εἶνε ἔργον νεανικὸν, ἀπαύγασμα ψυχῆς ὀνειροπόλου καὶ καρδίας πασχούσης, χαραχθὲν ἐν στιγμῇ νεανικοῦ ρεμβασμοῦ. ἀνῆκον εἰς τὴν πραγματικότητα μᾶλλον ἢ εἰς τὴν φαντασίαν.

Τὸ ἐμπιστεύομαι ὡς μύχιον μυστικὸν, εἰς τὴν εὐέλπιδα νεολαίαν μιᾶς φυλῆς, ἥτις παρὰ τὰς λειποψυχίας καὶ τὰς κακουχίας αὐτῆς οὐδέποτε ἔπαυσεν ἐλπίζουσα καὶ ὀνειροπολοῦσα.

Τὸ χρυσοῦν ὄνειρον, τὸ ὁποῖον πλανᾶται ὑπὲρ τὸν ἐθνικὸν ἡμῶν βίον, θὰ πραγματοποιηθῇ μίαν ἡμέραν πεπρωμένως. Εἰς τὴν ἐνθουσιώδη τοῦ μέλλοντος νεότητα ἀνήκει τὸ μεγα ἔργον τῆς ἀναγενήσεως. εἶνε αὕτη ἡ σήμερον γεννωμένη. εἶνε ἡ μέλλουσα νὰ ἀνατείλῃ αὔριον;

Ἀλλ' ἡ ἠὼς ὑποφώσκει ἤδη· ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ἐξέρχεται ἐκ τοῦ χάους τόσων αἰώνων, ὡραία καὶ ἀγλαὴ, ὡς ἄλλοτέ ποτε, ὁ δὲ γραπτὸς λόγος δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ μορφωθῇ, καθιστάμενος τὸ ὄργανον, δι' οὗ ἡ ἑλληνίζουσα Ἀνατολὴ θὰ ἐκφράσῃ τὰ διανοήματα καὶ τοὺς πόθους της.

Εὐτυχεῖς οἱ συγγραφεῖς τοῦ μέλλοντος! Θὰ ὦσιν ἀπηλλαγμένοι τῆς φοβερᾶς αὐτῆς βασάνου τῶν ἀγγελιῶν, δι' ὧν ἡμεῖς μὲν ταπεινούμεθα, καταβασανίζονται δὲ οἱ ἀτυχεῖς ἡμῶν φίλοι!

Εἴθε νὰ ἦνε αὕτη ἡ τελευταία μου συγγραφικὴ ἐπαιτεία.

Γ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΥΔΗΣ
δημοσιολόγος

Ἐν Παρισίοις τῇ 1. Ἰανουαρίου 1894.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «Νέου Ἔθνους».

ΟΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Η ΑΠΑΡΤΙΑ.

Διαφοροτρόπως κρίνουσιν αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες τὰ τῆς συνεδρίας τῆς βουλῆς, καθ' ἣν ἡ κυβέρνησις κατώρθωσε νὰ σχηματίσῃ ἀπαρτίαν. Οὕτω τὸ τρικουπικὸν «Ἄστυ» γράφει: «Ἐν τῷ μέσῳ φρενητιωδῶν ζητωκραυγῶν καὶ χειροκροτημάτων, ὁ πρόεδρος τῆς βουλῆς ἀνεκοίνωσε χθὲς τὸν καταρτισμὸν τῆς ἀπαρτίας διὰ ψήφων 111. Οὕτω διερράγη καὶ ἡ τελευταία πομφόλυξ, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἑκάστη τῶν μερίδων τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἔβλεπεν ἀντικατοπτριζόμενα τοσαῦτα ὄνειρα καὶ πόθους, πτήσσουσαι δὲ καὶ δειλαὶ δὲν ἐτόλμησαν κἂν νὰ ἐμφανισθῶσι κατὰ τὴν συνήθειάν των ἐν τῇ αἰθούσῃ μετὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς ἀπαρτίας, ἀλλ' ἄλλαι μὲν ἐκ τῶν προσελθόντων εἰς τὴν βουλὴν καὶ ἀναμενόντων εἰς τὰ δωμάτια ἐξῆλθον διὰ τῆς ὀπισθίας θύρας ἄλλοι δὲ διῆλθον διὰ μέσου τοῦ μαινομένου κατ' αὐτῶν πλήθους, κύπτοντες ὠχροὶ ὑπὸ τὰς θορυβώδεις αὐτοῦ ἐπιδοκιμασίας.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΕΙΣ

Πλούσιός τις φυτοκόμος ἑβδομηκοντούτης τὴν ἡλικίαν ἀπεβίωσεν ὑπὸ δραματικὰς περιστάσεις.

Ὁ γηραιὸς οὗτος ἐκέκτητο οὐχὶ πολὺ μακρὰν τῆς κατοικίας του, λαμπρὰ θερμοκήπια· νύκτα δέ τινα ἐλησμόνησε ν' ἀνανεώσῃ τὴν πυρὰν τοῦ θερμαγωγοῦ τὴν ἐν αὐτῷ εὑρισκομένην. Ἐνθυμηθεὶς δὲ τὴν ἔλλειψίν του ταύτην ἠγέρθη τὴν 3ην τῆς πρωΐας ὥραν καὶ μετέβη εἰς τὸ θερμοκήπιόν του.

Ἐνῷ δὲ ἠσχολεῖτο εἰς τὴν ἐργασίαν του αἴφνης τὰ ἐνδύματά του ἤρχισαν νὰ καίωνται καὶ ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ εἶδεν ἑαυτὸν περιεστοιχισμένον ἀπὸ φλόγας.

Μετὰ τῆς μεγαλυτέρας δὲ ψυχραιμίας ἔτρεξε εἰς μίαν δεξαμενὴν τοποθετημένην ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κήπου ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ ριφθῇ ἐντὸς αὐτῆς. Δυστυχῶς τὸ ὕδωρ ἦτο παγωμένον· ὁ ἀτυχὴς γέρων ἐδοκίμασε νὰ θραύσῃ τὸν πάγον πλὴν φεῦ! ἅπασαι αἱ προσπάθειαί του ἀπέβησαν μάταιαι· τότε ἤρχισε νὰ ὠρύηται ἐκ τῶν πόνων, ἔδραμεν ἔξω, ὑπερεπήδησε τὴν ἀπόστασιν ἥτις τὸν ἐχώριζεν ἐκ τῆς διαμονῆς του, φθάνει καὶ ἐκπνέει ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ τῆς θύρας του. Τὸ σῶμα ἦτο ὁλοτελῶς ἀπηνθρακωμένον.

ΚΟΝΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΛΕΠΤΩΝ.

Ἐργοστασιάρχης τις ἐν Οὐγγαρίᾳ εἰδοποίησε τὴν ἀστυνομίαν ὅτι κατέχει κόνιν, δι' ἧς εὐκόλως δύναται τις νὰ συλλάβῃ τοὺς κλέπτας. Ὁ ἐργοστασιάρχης οὗτος παρετήρησεν ὅτι ἀπὸ τινων ἑβδομάδων τὸ ταμεῖόν του καθημερινῶς ἐλεηλατεῖτο ὑπὸ ἀγνώστου κλέπτου.

Ἅπασαι αἱ προσπάθειαί του ἀπέβησαν μάταιαι καὶ κεκμηκὼς ἐκ τοῦ πολέμου, ἀπετάθη πρὸς φίλον του καθηγητὴν τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς, ὅστις τῷ ἔδωκε κόνιν τινά, ἣν ν' ἀπλώνῃ ἐπὶ τοῦ ταμείου του. Ἡ ἐν λόγῳ κόνις εἶχε τὴν παράδοξον ἰδιότητα νὰ χρωματίζῃ τὰς χεῖρας εἰς κυανᾶς, νὰ δίδῃ δὲ εἰς αὐτὰς διὰ τοῦ πλυσίματος χρῶμα ζωηρότερον ἀνθιστάμενον καὶ εἰς τὸν σάπωνα.

Ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ὁ ἐργοστασιάρχης ἐβεβαιώθη ὅτι 80 δουκάτα ἀπωλέσθησαν ἐκ τοῦ χρηματοκιβωτίου του. Τότε ἀμέσως συνήθροισε τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐργοστασίου του καὶ οἱ ὑπάλληλοι ὑπεχρεώθησαν ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον νὰ νίψωσι τὰς χεῖρας. Εἷς ἐκ τῶν ὑπαλλήλων ἐδείκνυεν ὀλίγην προθυμίαν, ἀλλ' ἑκὼν ἄκων ἔπρεπε ν' ἀκολουθήσῃ τοὺς συντρόφους του. Μόλις εἶχε θέσει τὰς χεῖράς του ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἀμέσως ἡ χροιὰ τοῦ κυανοῦ χρώματος ἐπεφάνη.

Τότε ὁ κύριός του ἐφώνησε: Σύ, λοιπὸν εἶσαι ὁ κλέπτης, ὃν ζητῶ!

Ὁ ἔνοχος ὡμολόγησεν ἀμέσως τὴν πρᾶξίν του.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

Τρεῖς εὔθυμοι νεανίαι συνέτρωγον ποτε ἔν τινι ξενοδοχείῳ καταβροχθίσαντες δὲ τὸ γεῦμα αὐτῶν, ἐκάθηντο συνδιαλεγόμενοι καὶ πίνοντες οἶνον. Ἀφοῦ ὡμίλησαν περὶ διαφόρων ἀντικειμένων, ἐπρότεινεν ὁ εἷς νὰ θέσωσι τὸ ἑξῆς στοίχημα, νὰ εἴπῃ δηλ. ἕκαστος μίαν ἐπιθυμίαν, καὶ ἐκεῖνος, οὗτινος ἡ ἐπιθυμία ἤθελεν εἶσθαι ἡ μᾶλλον ὑπερβολική, νὰ κερδαίνῃ τὸ στοίχημα καὶ νὰ πληρώνωσιν οἱ ἕτεροι δύο τὸ γεῦμα αὐτοῦ. Εἶπε λοιπὸν ὁ πρῶτος: «Ἐπεθύμουν ἅπασα αὐτὴ ἡ οἰκοδομὴ νὰ ἦτο πλήρης βελονῶν, ἑκάστην δὲ βελόνην νὰ κρατῇ εἰς ράπτης, καὶ ἕκαστος ράπτης νὰ ράπτῃ ἐπὶ ἓν ὁλόκληρον ἔτος μεγάλους σάκκους, ὅλοι δὲ οὗτοι οἱ σάκκοι, πλήρεις λιρῶν νὰ εἶνε ἰδικοί μου.» Ὁ δεύτερος εἶπεν: Ἐγὼ ἐπεθύμουν ἅπασα αὐτὴ ἡ οἰκοδομὴ νὰ ἦτο πλήρης συναλλαγματικῶν, δι' ἑκάστης δὲ συναλλαγματικῆς νὰ παραγγέλληται ἡ πληρωμὴ τοσούτων λιρῶν, ὅσας ἤθελον περιέχει ὅλοι ὁμοῦ οἱ σάκκοι σου, καὶ νὰ ἔχω ὅλας αὐτὰς τὰς συναλλαγματικάς. Ὁ δὲ τρίτος εἶπεν: Ἐγὼ εὔχομαι νὰ ἀποκτήσητε ἀμφότεροι ὅ,τι ποθεῖτε· μίαν δὲ νύκτα νὰ σᾶς κρεμάσουν καὶ τοὺς δύο, καὶ ἐγὼ νὰ εἶμαι ὁ κληρονόμος σας. Τότε ὁ τρίτος ἐκέρδησε τὸ στοίχημα, καὶ ἐπλήρωσαν οἱ ἄλλοι τὸ γεῦμα αὐτοῦ.

*

Ἐπὶ ματαίῳ ἐλπίζομεν πέντε πράγματα ἀπὸ πέντε διαφορετικοὺς ἀνθρώπους· χάριτας ἀπὸ πτωχόν, ὑπηρεσίαν ἀπὸ ἀμελῆ, βοήθειαν ἀπὸ ἐχθρόν, συμβουλὴν ἀπὸ φθονερόν, καὶ ἀληθινὴν ἀγάπην ἀπὸ γυναῖκα.

*

Ἀπολεσθεῖσα περιουσία δύναται ν' ἀνακτηθῇ δι' οἰκονομίας, βλάβη τῆς ὑγείας νὰ διορθωθῇ διὰ σωφροσύνης καὶ ἐγκρατείας, λησμονηθεῖσαι γνώσεις ν' ἀνακτηθῶσι διὰ μελέτης, ψυχρανθεῖσα φιλία νὰ θερμανθῇ διὰ συγγνώμης, ἀπολεσθεῖσα ὑπόληψις νὰ κερδηθῇ ἐκ νέου διὰ μεταμελείας καὶ ἀσκήσεως ἀρετῆς, ἀλλ' ὁ μάτην δαπανώμενος καὶ φεύγων χρόνος πῶς δύναται ν' ἀνακτηθῇ;

*

Τὸ γυναικεῖον πνεῦμα εἶνε γλυκύτερον τοῦ μέλιτος, ἀλλὰ καὶ τὸ κέντρισμα τῆς γυναικὸς εἶναι ἀκόμη σκληρότερον τοῦ τῆς μελίσσης.

*

Περσική τις παροιμία λέγει ὅτι, δέκα μέτρα ὁμιλίας ἐστάλησαν εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐξ αὐτῶν ἡ γυνὴ ἔλαβε τὰ ἐννέα.

*

Ἡ γυνὴ εἶνε παιδίον τὸ ὁποῖον διασκεδάζουν μὲ παίγνια, ἀποκοιμίζουν μὲ ἐπαίνους, καὶ ἀπατῶσι μὲ ὑποσχέσεις.

*

Τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου εἶνε γεωγραφικὸς χάρτης, ἐφ' οὗ ἡ ψυχὴ ἰχνογραφεῖ ὃν δρόμον μέλλει νὰ πορευθῇ καθ' ὅλον τὸ πέλαγος τῆς ζωῆς.

Ὑπεύθυνος

ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

Τύποις ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ
Μ. Σ. ΕΜΦΙΕΤΖΗ

ΤΑΚΤΙΚΗ
ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΛΑΡΝΑΚΟΣ—ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Σπουδαίαν ἔλλειψιν ἀνέλαβε νὰ πληρώσῃ ὁ κ. Μ. Σ. Ἐμφιετζῆς, συστήσας δι' ἁμαξῶν τακτικὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ Λάρνακος—Ἀμμοχώστου. Αἱ ἅμαξαι τοῦ κ. Ἐμφιετζῆ διακρίνονται διὰ τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα αὐτῶν, σύρονται δὲ ὑπὸ ἵππων πρώτης δυνάμεως καὶ ταχύτητος. Τιμαὶ εἰσιτηρίων ἀπιστεύτως εὐθηναί. Ὁ σταθμὸς ἐν Λάρνακι ἐν τῷ πανδοχείῳ τῶν Κυρίων Κων ἀδελφῶν Ι. Δημητρίου.

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΚΑ. Σ. ΚΡΑΜΒΗ
ΟΔΟΣ ΒΑΛΣΑΜΑΚΗ ΕΝ ΣΚΑΛΑ
ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ
ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΣΜΙΡΙΑ
τὰ στερεώτερα καὶ εὐθηνότερα τῶν μέχρι τοῦδε εἰσαχθέντων, πωλούμενα εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους διαγωνισμοῦ.
ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ.
ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ, ΚΑΛΤΣΑΙ, ΦΑΑΝΕΛΛΑΙ ΔΙ' ΑΝΔΡΑΣ.
ΜΥΡΑ ΤΩΝ ΚΑΛΗΤΕΡΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ATKINSON, GOSNELL
ΔΙΠΥΡΑ, ΚΟΝΣΕΡΒΑΙ, ΔΙΑΦΟΡΑ.
Λίαν προσεχῶς ἀναμένεται λαμπρὰ συλλογὴ
ΕΑΡΙΝΩΝ ΚΑΣΜΙΡΙΩΝ.
Χρῶμα καὶ ποιότης, ἐκλεκτότατα.
Τιμαὶ εὐθηνόταται

Ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν «Ὄξφορδ» οἰκίᾳ τῆς Κας Αὐγούστας Κ. Χαραλαμπίδου ἠνοίχθη νέον ξενοδοχεῖον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἰδιοκτητρίας, ἔνθα οἱ προσερχόμενοι δύνανται νὰ εὑρίσκωσι δωμάτια ὕπνου λίαν εὐρύχωρα καὶ εὐάερα. Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο θὰ διακρίνῃ ἄκρα καθαριότης καὶ ἔκτακτος περιποίησις, διὸ οἱ πελάται ἔστωσαν βέβαιοι, ὅτι θὰ μένωσι καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.
ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

Σῖτος, πρὸς γρ. 20—21 τὸ κοιλόν.
Κριθή, πρὸς γρ. 10
Ὄροβος ἐντόπιος, πρὸς γρ. 27—28
Σησάμια, πρὸς γρ. 3 τὴν ὀκάν.
Σταφὶς μαύρη πρὸς 45 παρ. ἡ ὀκά.
Σταφὶς βραστὴ πρὸς 35 παρ. ἡ ὀκά.
Βαμβακόσπορος πρὸς γρ. 1 καὶ 35 παρ. τὴν λίτραν.
Βαμβάκια, πρὸς γρ. 15—16.
Βρώμη, πρὸς 13 1)2 τὸ κοιλόν.
Ἔλαιον, ἐξωτερικοῦ πρὸς γρ. 17—17 1)2 τὴν λίτραν.
Ἔλαιον ἐντόπιον, πρὸς 18 ἡ λίτρα.
Ζάχαρις, πρὸς γρ. 332 τὸν σάκκον.
Καφφὲς, πρὸς γρ. 20—21 τὴν ὀκὰν χονδρ.
Ὀρύζιον, πρὸς γρ. 190 τὸν σάκκον.
Σάπων, πρὸς γρ. 6 1)2—7 τὴν ὀκάν.
Πετρέλαιον Καυκάσου πρὸς γρ. 40 1)2.
Μὲ λίραν ἀγγλικὴν γρόσια 182.

Ἐν τῷ τυπογραφείῳ ἡμῶν γίνεται πᾶσα τυπογραφικὴ ἐργασία μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς φιλοκαλίας εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς, οἷον: ἐτικέττται καπνοῦ, ἐνοικιαστήρια, χρεωστικὰ γραμμάτια, ναυλοσυμφωνητικά, δηλωτικὰ Τελωνείου, διπλότυπα, φορτωτικαὶ κλπ.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ «Ν. ΕΘΝΟΥΣ.»
Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ.

Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ
(ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΛΕΜΟΥ.)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.
ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΗΜΕΡΑ

ΚΕΦ. V.
Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΠΡΟΒΑΤΟΥ ΚΑΘΙΣΤΑΤΑΙ ΔΥΣΧΕΡΗΣ.

I.

—Ναί, ἀλλὰ ποῖον ὄνομα ἐπιθυμεῖτε νὰ δώσω εἰς τὸ τέκνον σας;

—Ὦ! αἰδεσιμώτατε πάτερ, τὸ ἰδικόν σας, ἐὰν εὐαρεστῆσθε. Ὀνομάζεσθε Βερνάρδος ἂν καλῶς ἤκουσα. Μεγάλην τιμὴν θὰ μοι κάμητε ἐὰν δώσητε τὸ ὄνομά σας εἰς τὸν μικρόν μου Μαχάδον.

—Θὰ γείνῃ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας. Ἀλλ' ἐσκέφθητε ποσῶς διὰ τὸν δεῖνον μου.

—Ἐὰν ἐσκέφθην! Ἔλθετε, ἀκολουθήσατέ με. Εἶνε ἤδη παρατεθειμένον καὶ ἐλπίζω νὰ εἶνε τῆς ὀρέξεώς σας.

—Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ ἅμαξα τοῦ «Μεγάλου ἁγίου Ἀντωνίου» εἰσήρχετο εἰς τὴν αὐλὴν τῶν «Κλειδῶν τοῦ ἁγίου Πέτρου».

IV.

Ὁ Σεβαστιανὸς ἐνῷ ὡδοιπόρει ἐφ' ἁμάξης καὶ συνωμίλει μετὰ τοῦ Μιγὲλ Ἐχεβαρία δὲν ἐδίστασε νὰ πεισθῇ ἐντὸς ὀλίγου, ὅτι οὗτος ἦτο ἀκριβῶς οἷον τὸν συνέστησεν ὁ Ἰοσέ. Δι' ὃ τῷ παρεχώρησεν ἄνευ διαταγῶν τὸ πρόσωπον ὅπερ ὤφειλε νὰ παίξῃ εἰς τὴν κωμῳδίαν, ἧς ὁ δερματοπρόβατος ἦτο ὁ ἥρως, ἀφοῦ τῷ ἐξέθηκε πρότερον πάσας αὐτῆς τὰς λεπτομερείας.

Θέλομεν ἴδῃ κατωτέρω ὅτι ὁ Σεβαστιανὸς ἐξελέξατο τῷ ὄντι ἔμπειρον ὑποκριτὴν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην.

—Λίαν καλὰ εἶπεν ὁ ξενοδόχος τῶν «Κλειδῶν τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου», μόλις ἰδὼν τὸν Μιγὲλ καταβαίνοντα μόνον τῆς ἁμάξης. Τί ἦλθες ἀποπτὸν νὰ κάμῃς ἐδῶ, ἀφοῦ δὲν φέρεις μαζί σου οὐδένα ταξειδιώτην;

—Συγγνώμην, αὐθέντα Ἱερώνυμε, ἔσπευσε νὰ εἴπῃ ὁ Μιγὲλ. Ἔχω μαζῆ μου καὶ ταξειδιώτην. Ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτος ἐπεθύμει νὰ συνομιλήσῃ μετὰ τοῦ ὑπαστυνόμου, καὶ ἔτυχε νὰ διέλθωμεν ἀκριβῶς ἔμπροσθεν τῆς θύρας του, κατέβη τῆς ἁμάξης καὶ μετέβη εἰς ἐπίσκεψίν του. Ἀλλ' ἐντὸς ὀλίγου θέλετε ἴδῃ ὅτι ὁ ταξειδιώτης οὗτος θὰ καταλύσῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον σας. Εἶνε ἄνθρωπος καθὼς πρέπει, καὶ τρέχει πρὸς ἀναζήτησιν ἑνὸς θείου του, ὅστις εἶνε ὀλίγον τρελλὸς καὶ ὁ ὁποῖος ἀπέδρα σήμερον τὴν πρωΐαν ἐκ τῆς κατοικίας του, ἐν ᾗ μετὰ τόσης φροντίδος ἐφυλάττετο.

—Καὶ ποῦ κατοικεῖ;

—Εἰς Λισβῶνα, καὶ ὁ θεῖός του εἶνε ἱερεὺς Ἡγούμενος.

—Ἱερεὺς Ἡγούμενος! εἰπὲ μοι γρήγορα, Μιγὲλ, τέκνον μου. Πῶς ὀνομάζεται ὁ ἱερεὺς οὗτος καὶ τινος κλήρου Ἡγούμενος εἶνε; Τὸν γνωρίζεις.

—Ναί, ὀνομάζεται Βερνάρδος Μοντεῖρὰ καὶ εἶνε Ἡγούμενος τοῦ κλήρου τῆς Παναγίας τῆς Ἀτόχας.

—Μέγιστε Θεέ!

—Τί ἔχετε λοιπόν, αὐθέντα Ἱερώνυμε;

—Τί ἔχω!... Ἀλλὰ τέκνον μου, ὁ ἱερεὺς, ὁ Ἡγούμενος, ὁ θεῖος οὗτος εὑρίσκεται ἐνταῦθα πρὸ μιᾶς περίπου ὥρας καὶ τὴν στιγμὴν ταύτην λαμβάνει τὸν δεῖπνόν του εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον, ὡς ἄνθρωπος ὅστις ἔχει σώας τὰς φρένας του.

—Ὁποία συνάντησις! Ἀλλὰ, παρακαλῶ, μὴ εἴπητε εἰς αὐτὸν οὐδὲ λέξιν. Μόνον ὅταν θὰ ὑπάγῃ νὰ κατακλιθῇ, κάμετέ μοι ἐν νεῦμα ἵνα σπεύσω νὰ εἰδοποιήσω τὸν ἀνεψιόν ὅτι ὁ θεῖός του ἀνευρέθη. Πόσον τοῦτο θὰ τὸν κάμῃ νὰ χαρῇ!

—Καὶ ὁ πτωχὸς ἀγαπητὸς θεῖος, τί θὰ εἴπῃ ὅταν ἴδῃ τὸν ἀνεψιόν του;

V.

Τί θὰ εἴπῃ; Ὅταν ἀνοησίας φαντασθῆτε. Ἡ παραφροσύνη του, εἶνε νὰ ἐξέρχηται κατ' ἐξοχὴν εἰς τοὺς ἀγροὺς, ἀλλ' ὅταν ἅπαξ ἐκφύγῃ καὶ ζητήσῃ νὰ τὸν ἐπαναφέρῃ ὁ ἀνεψιός του, τότε αὐτὴ τῷ ἐπέρχεται ζωηροτέρα.

—Ἀληθῶς! Καὶ ἐγὼ λοιπὸν ὅστις τὸν παρεκάλεσα νὰ γείνῃ ἀνάδοχος τοῦ μικροῦ μου παιδός!

—Εἶνε πρᾶγμα ἀδύνατον, ἀφοῦ εἶνε τρελλός.

—Αἴ καλά! δὲν θὰ θελήσῃς νὰ μὲ πιστεύσῃς ἴσως, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἤρχισα καὶ ἐγὼ νὰ ἐννοῶ ὅτι ἔλεγε λόγους ἀσυναρτήτους, ἀλλ'....

—Σᾶς πιστεύω, διότι τὸ αὐτὸ συνέβη ἀκριβῶς καὶ εἰς τὸν ἐξάδελφόν σας Ἰοσέ, πλησίον τοῦ ὁποίου διέμεινε περὶ τὰς τρεῖς ὥρας. Βεβαίως θὰ σᾶς τὸ εἶπε.

—Ἀναμφιβόλως, μοὶ τὸ εἶπε, ἀλλὰ τί λοιπὸν συνέβη εἰς τὸν Ἰοσέ;

—Θεέ μου, συνέβη νὰ ἐννοήσῃ ὡς ὑμεῖς τώρα, ὅτι ὁ καλὸς οὗτος ἄνθρωπος δὲν ἐγνώριζε πλέον τί ἔλεγε.

Ἀλλ' ἐπὶ τέλους, αὐθέντα Ἱερώνυμε, αὐτὰ εἶνε πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν μᾶς συμφέρουσι. Τὸ σπουδαιότερον εἶνε ἵνα ὁ ἀνεψιὸς τοῦ πτωχοῦ τρελλοῦ Ἡγουμένου φέρῃ μαζί του χρήματα, καὶ δυνηθῆτε νὰ κερδίσητε ὑμεῖς προσπαθοῦντες νὰ τὸν ἐξυπηρετήσητε ὅσον δύνασθε καλήτερον. Σᾶς παρακαλῶ ὅμως νὰ μὲ εἰδοποιήσητε, ὅταν ὁ καλὸς ἄνθρωπος ὑπάγῃ νὰ κατακλιθῇ. Τίποτε περισσότερον.

—Ὁμιλεῖς θαυμασίως, Μιγὲλ. Ὁ ἀνεψιὸς δύναται νὰ βασισθῇ εἰς ἐμέ. Ἄλλως τε πρόκειται διὰ μίαν καλὴν πρᾶξιν.

—Μάλιστα, ὡς λέγετε, αὐθέντα μου.

—Διψᾶς τέκνον μου;

(ἀκολουθεῖ.)